

TOTI BĂIEȚEI AU ÎNVĂȚAT FORMULE DE POLITEȚE:

- Te implor, dă-mi...
- Te rog mult, ai putea să-mi dai...?
- Poftim!
- Mulțumesc!
- Pentru puțin!

- Poftiți la masă!
- Mulțumim mult!
- Poftă bună!
- Mulțumesc, ești minunat!
- Să nu-ți fie cu bănat,...
- Mă rog,...

- Bună ziua, eu sunt...
- Încântat de cunoștință!
- Mă bucur că ești cu noi!
- Mulțumesc pentru primire!

- Nu vă fie supărare,...
- Cu ce te pot ajuta?
- Cu ce-ți pot fi de folos?
- Ce pot face pentru tine?
- Care ți-e problema?
- Dă-mi voie, vreau să te-ajut!
- Îți promit că vei fi bine!

- Îți rămân îndatorat!
- Plăcerea-i de partea mea!

- Dragă...
- Cu toată stima!

- Pardon! Iartă-mă, te rog!
- Nu-i nimic!
- Te-am iertat, nicio problemă!
- Scuze, chiar îmi pare rău!
- Și eu regret!

- Intră!
- Scuzați deranjul! Pot intra?
- Cum să nu? Chiar mi-ar plăcea!

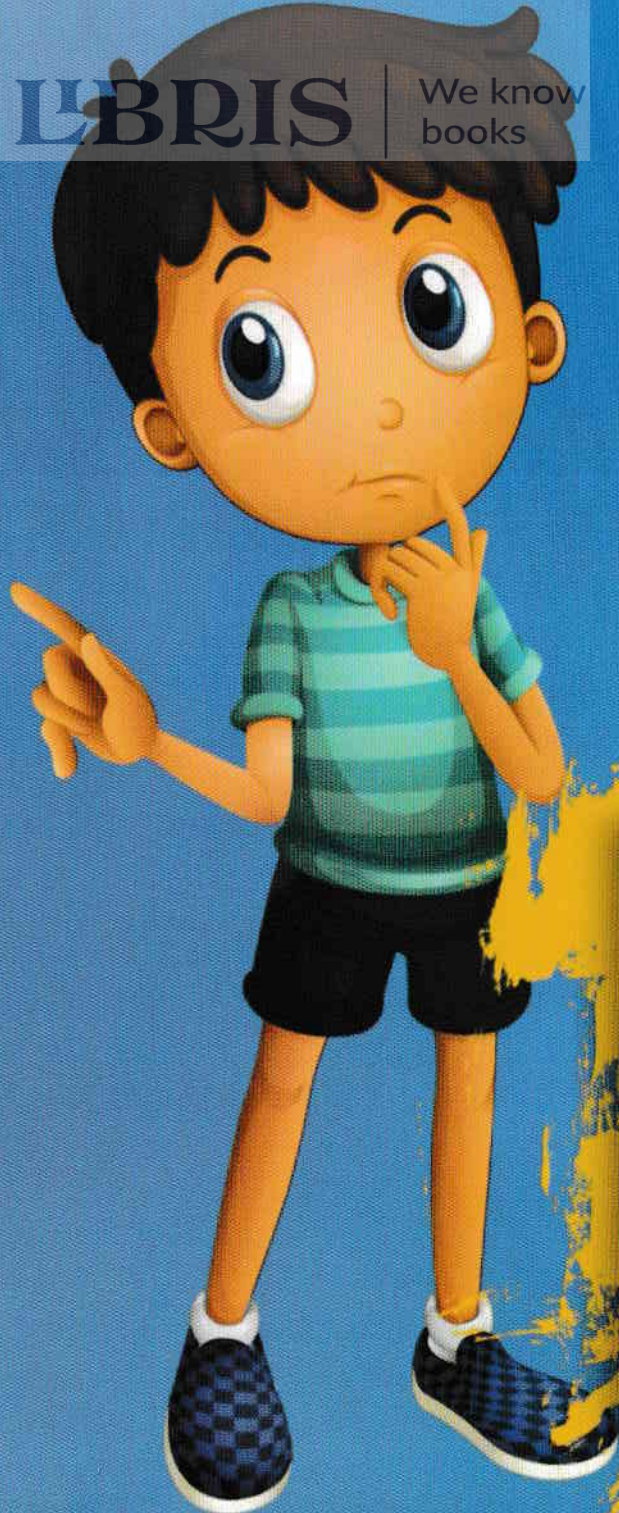
- Mă scuzați, ...
- Mă iertați, ...
- Nu vă supărați, ...

- Mulțumesc de ajutor!
- Cu plăcere!
- Mi-a fost drag să te ajut!

Ce balon încântător
Ține-n mână Adișor!...
Crin l-ar vrea și el puțin:
„Cum să fac să îl obțin?”

Dacă-l ia fără să-l ceară,
Ar fi rău din cale-afară:
De-așa faptă neplăcută,
S-ar ajunge la dispută...

Dar Crin zice: „Te implor,
Dă-mi balonul, Adișor!”